

den til enhver Tid skyldige Kapital. Her-
 efter vilde den aarlige Ydelse blive mindre
 Aar efter Aar. Man har i Udvalget været
 enig om, at det var heldigst, at Kommunerne
 fik et bestemt, uforanderligt Beløb at betale
 hvert Aar, saaledes at de vidste, hvad de
 havde at udrede, og Finansministeren har
 imødekommet dette Ønske, saa at der nu fra
 Udvalgets Side foreslaas, at den Forrent-
 nings- og Afdragsum, der skal betales, skal
 være en fast aarlig Ydelse. Men her op-
 hører saa ogsaa Enigheden i Udvalget, der
 har delt sig i et Flertal og et Mindretal
 med Hensyn til Rentens og Afdragsbeløets
 Størrelse. Flertallet har ment at burde
 stille sig paa det Standpunkt, at Stats-
 kassen ikke skulde tjene noget ved disse Ud-
 laan til Kommunerne til Dækning af Jærn-
 banebidrag, men at der paa den anden Side
 heller ingen Grund var til, at Statskassen
 skulde tabe noget. Vi have fundet, at det
 vilde blive fuldt ud billige og acceptable
 Laan for Kommunerne, naar vi satte den
 aarlige Ydelse til $4\frac{1}{2}$ pCt., eller, da Beta-
 lingen jo skal ske halvaarsvis, naar den
 halvaarlige Ydelse blev sat til $2\frac{1}{4}$ pCt. af
 den oprindelige Gæld, saaledes at Renten
 bliver $1\frac{7}{10}$ af det til enhver Tid skyldige
 Beløb, og Resten bliver Afdrag. Herved vil
 opnaas, at Laanet vil være tilbagebetalt i
 en Tid af ca. 42 Aar — ikke fuldt saa
 længe, men ganske nær derved. Naar man
 vil regne med Menneskealder, udgør dette
 Tidsrum ca. $1\frac{1}{3}$ Menneskealder, og det
 synes ikke at være en for kort Tid til at
 afvikle det her omhandlede Laan. Flertal-
 let mener — i alt Fald er det en Men-
 ning, som flere af dets Medlemmer have —
 at det er heldigst at sætte en ikke alt for
 lang Amortisationstid. Hver Tid har sine
 Krav, som skulle fyldestgøres. Ingen Tid
 er berettiget til at mene, at naar den har
 iværksat Foretagender, som maa antages at
 ville strække sig ud i Fremtiden til Gavn for
 Efterlægten, at den derved har fritaget
 kommende Slægter for deres Pligter, deres
 Byrder. Selv om en Tid indfører Gas-
 belysning, har den ikke dermed fritaget en
 følgende Tid for at indføre elektrisk Be-
 lysning. Dette er kun nævnt eksempelvis.
 Enhver Tid har sine Pligter og sine Plig-
 ter; derfor vil det i det foreliggende Til-
 fælde være rettest, at Afbetalingstiden ikke
 bliver længere, end at dog den væsentligste
 Del af Byrden falder paa den Slægt, som
 iværksætter Foranstaltningen og optager
 Laanet dertil. Naar man derimod gaar den
 Vej, som Mindretallet vil, at sætte den
 aarlige Ydelse til kun 4 pCt., bevirkes der-
 ved, dels at Renten bliver saa lav, at den

efter Finansministerens Erklæring ikke vil
 være tilstrækkelig stor til at holde Stats-
 kassen stadesløs, og dernæst skyder man
 Indfrielsestiden saa langt ud, at den vil
 komme til at overstige 54 Aar. Det er nok
 nævnt i Mindretallets Betænkning, at den
 vil blive ca. 54 Aar, men det vil her sige
 over 54 Aar, nemlig $54\frac{1}{3}$ Aar, efter hvad
 jeg har udregnet. Man har fra Flertallets
 Side ment, at det er en længere Tid end
 i og for sig forsvareligt. Der er fra Mindre-
 tallets Side endvidere stillet Forslag om, at
 de Obligationer, som Kommunerne udstede
 for de Laan, her er Tale om, skulde kunne
 udfærdiges uden Brug af stemplet Papir.
 Det er atter her Flertallets Stilling, at
 Staten ikke ved denne Lejlighed, hvor den
 skaffer de vedkommende Kommuner billige
 Penge og saaledes begunstiger dem, skal
 begunstige dem yderligere saaledes, at Stats-
 kassen taber derved. Der er saa meget
 mindre Grund til at udstrække denne Be-
 gunstiggelse ud over det sædvanlige — og det
 sædvanlige er jo, at Kommuner, som optage
 Laan, maa bære Stempelafgiften deraf —
 som der jo her ikke er Tale om Landets
 samtlige Kommuner — i saa Fald kunde
 man lettere gaa med til at lade Stats-
 kassen bringe et Offer — men kun om en
 Broedel af Kommunerne, som i Forvejen
 nyde den Begunstiggelse at erholde billige
 Laan ved Statens Hjælp. Der er saaledes
 her endnu mindre Grund til, at Staten skal
 lide Indtægtstab paa Stempelafgiften. Der
 kunde i alt Fald da kun være Tale om, at
 de Underlaan, som ydes af de paagældende
 Midler, nemlig de Laan, Amtskommunerne
 give til Sognekommunerne, kunde ske uden
 Brug af Stempelpapir. Men det er ikke
 foreslaet fra nogen Side. Jeg skal dog
 foranledige, at dette Spørgsmaal bliver
 gjort til Genstand for Overvejelse mellem
 Udvalget og Ministeren inden denne Sags
 3dje Behandling. — Med disse Bemærknin-
 ger vil jeg tillade mig at anbefale Lovfor-
 slagets Vedtagelse med de Ændringer, som
 ere foreslaede af Udvalgets Flertal.

Formanden (Clausen): Det ærede
 Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valg-
 kreds (S. C. Christensen) har Ordet for en
 kort Bemærkning.

S. C. Christensen: Det synes, at
 hver Gang vi have dette Lovforslag for,
 kommer det ærede Medlem for Maribo Amts
 5te Valgkreds (M. S. Larsen), som her er
 Ordfører og jeg til at tage en Debat op om
 Statslaansloven. Det ærede Medlem be-
 gyndte i Dag som Ordfører for Lovforslaget,